

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v J., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. P., so sídlom v K., proti žalovanej **R.**, so sídlom v K., IČO: X., zastúpenej JUDr. G., advokátom so sídlom v K., **o zrušenie rozhodcovského rozsudku**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4 C 157/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2014 sp. zn. 2 Co 453/2013, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 68,46 eur do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. P., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 18. júla 2013 č.k. 4 C 157/2013-67 zrušil rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval vo svojom rozhodnutí (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“) a odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku do právoplatnosti tohto konania. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Návrh zmluvy bol vyhotovený dodávateľkou (žalovanou) na vopred pripravenom tlačive tak, že spotrebiteľ (žalobca) nemal možnosť zmeniť jej obsah. Súčasťou zmluvného dojednanja bola tiež rozhodcovská doložka, podľa ktorej všetky vzájomné spory z poistenia budú prejednávané v rozhodcovskom konaní. Žalobca nebol oboznámený s právnymi účinkami takéhoto dojednanja, ničím si ho nevymienil a nijako nemohol meniť jeho obsah. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a mala za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán

v neprospech spotrebiteľa. Táto doložka je preto neprijateľná (neplatná) zmluvná podmienka. Žalobe, ktorá bola podaná v zákonom určenej lehote (§ 41 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní), z týchto dôvodov vyhovel a označený rozhodcovský rozsudok zrušil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za žalobu rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch s poukazom na položku 1 písm. b / Sadzobníka súdnych poplatkov.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 26. júna 2014 sp. zn. 2 Co 453/2013 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je obsiahnuté v štandardnej formulárovej zmluve, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú doložku si žalobca osobitne nevyjednal a zmluvu mohol len ako celok odmietnuť alebo sa jej podrobiť. Konštatoval, že predmetom konania je zrušenie rozhodcovského rozsudku a nie nezaplatenie alebo preplatenie poisťného a preto sa súd prvého stupňa nemohol zaoberať ďalšími otázkami vyplývajúcimi z celého záväzkového vzťahu medzi účastníkmi konania. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, navrhla ho spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť, vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov konania. Zároveň žiadala, aby dovolací súd ešte pred rozhodnutím prerušil dovolacie konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 382/2012 (poznámka dovolacieho súdu správne II. ÚS 382/2013), lebo v tomto konaní sa po prijatí ústavnej sťažnosti žalovanej rozhoduje o porušení jej ústavných práv v konaniach, v ktorých sa rieši dôležitá právna otázka, majúca význam aj pre prejednávanú vec a navrhla tiež odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Uviedla, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odvolací súd neodôvodnil dostatočne presvedčivo dôsledky toho, že súd prvého stupňa nevykonal dôkaz ňou navrhnutý. Nevykonanie ňou navrhovaného dôkazu viedlo k nesprávnej rozhodnutiu vo veci. Súdny nesprávne interpretovali všeobecné

poistné podmienky, osobitné zmluvné dojednania, rozhodcovskú doložku a záznam sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klientov. Podľa jej názoru bola rozhodcovská doložka formulovaná tak, že poistencovi priznávala aj možnosť neprijatť navrhované zmluvné dojednanie. Navyše, v danom prípade nejde o spotrebiteľský spor. Podaná bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, preto mal byť preskúmaný postup rozhodcovského súdu, ktorý bol zavŕšený vydaním označeného rozhodcovského rozsudku. Súdny aplikovali vnútroštátne normy chrániace spotrebiteľa, mali však aj náležite aplikovať a interpretovať smernicu 93/13/EHS (ktorej slovenský preklad je nesprávny). Podľa jej presvedčenia nemôže súd v dôsledku individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Z týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho aj prvostupňového súdu.

Žalobca v písomnom vyjadrení navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania. Vychádzal z toho, že nie sú dané dôvody dovolania v zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. a nedošlo ani k vadám konania, pre ktoré by bolo potrebné dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť. Uviedol, že súd prvého stupňa ako i odvolací súd vec správne posúdili po právnej stránke, pričom k inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nedošlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku v zmysle § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Návrh dovolateľky na prerušenie dovolacieho konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vedenej pod sp. zn. II. ÚS 382/2013 dovolací súd zamietol ako nedôvodný po zistení, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom z 30. septembra 2014 sp. zn. II. ÚS 382/2013 rozhodol, že základné práva žalovanej podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

postupom a rozhodnutiami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 CoE 171/2011 z 23. júna 2011 a sp. zn. 1 CoE 418/2011 z 8. augusta 2011 a postupom a rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 1/2012 z 21. marca 2012 a sp. zn. 5 Cdo 112/2012 z 22. novembra 2012 porušené neboli, resp. sťažnostiam žalovanej vo zvyšnej časti nevyhovel.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – por. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Cdo 460/2014, 3 Cdo 102/2014, 3 Cdo 260/2014, 3 Cdo 332/2014, 3 Cdo 368/2014, 3 Cdo 474/2014, 4 Cdo 422/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. a § 148a ods. 2 O.s.p.). Žalobca si náhradu trov dovolacieho konania uplatnil a ich výšku vyčíslil. Dovolací súd žalobcovi priznal náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby advokáta, ktorú poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v celkovej výške 68,46, eur (§ 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky vo výške 60,07 eur + 8,39 eur režijný paušál). O povinnosti zaplatiť priznané trovy k rukám advokáta rozhodol dovolací súd v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. augusta 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová